

V dolbini sev. stene ob stran. oltarju stoji lesen kip M.božj z detetom. Višina 1m, les zelo črviv, posebno glava. Potreben impregnacije. Spodaj se zdi, da je del že odžagan. Podstavek na katerem stoji Marija je iz novejšje dobe. Marija stoji v izraziti S črti, v tem oziru najbolj starinska, kar jih poznam pri nas. Adeča suknja in živoplav plašč, ki se od desne roke in leve rame zli-va v dekorativnih gubah. Marija drži na desni rdeče belo oblečeno dete Jezusa, v desni okrogel predmet (jabolko), na katerega polaga Jezus svojo ~~desnico~~ levico. Desnico drži naprej in je z njo preje nekaj držal. Noge ima prekrižane. Marija je imela na glavi pokrivalo, bržkone del plašča, ki je v polihromaviji nerazumljen in pobarvan in predelan kot lasje. Vidi se pa še, kako je bilo fino nabrano ob sencih in nad čelom in se je očitvidno družilo z doli čez ramo visečim plaščem. Vednar je stik prerezan ob restavraciji in napačno tolmačen. Polikhromacija nova, groba. Čas konec ali vsaj 2.pol.14.stol.

Veliki in 2 str. oltarja nekako istodobni, vendar veliki najstarejši še iz 1. pol.17.stol. V str. oltarju 2 zanimivi slike, ~~Reverna~~ z Madono zanemarjena južna z Zadnjo večerjo očitvidno preslikana, a zelo zanimive kompozicije.

Stavba enotna gotska iz 14.stol., z oporniki ob stenah gl.ladje, prezbit. brez njih, deloma še stara krogovičja v oknih s starimi Butzenšajbami.

Prižnica zelo fino komponirana z baldahimom in konzolam. V tem oziru ena najlepših iz sr.17.stol. Ma na balustradi v dolbinah kipa.

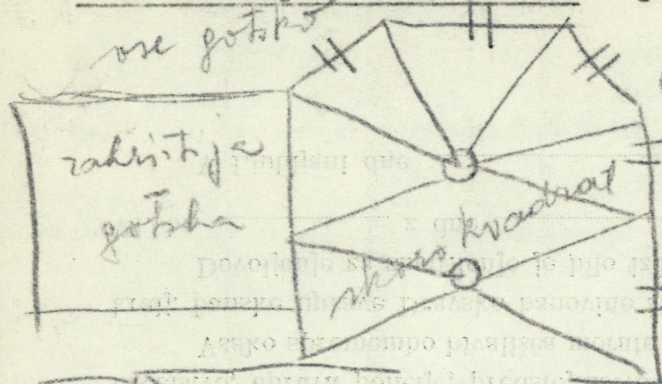
Prezbiterij in ladja sta gotsko križno obokana. Prezbiterij sloni na konzolah od katerih sta 2 figuralni. V ladji sloni na polstebrih z barami in preslikan

DREVENIK pri Kostivnici - p.c.s.v. Lenart

visokih podstavkih.⁴ vonik pozneje prizidan.

Stele, XI, 6.8.1922, str. 1 - 2.

~~Glej sv. Lenart pri Kostivnici~~
~~glej~~

01xaxxsvxxkaxjexxrepccstxkesen

Zana, ob ladji opornik ob fasadi brez rob.

Vsa cerkev gotsko obokana. V prezbit. na konzolah ena ima bradato glavo. V ladji križnat svod na polstebrih.

3 oltarji.

Vel. 1.pol.17.stol. Novo polhrom.

Spodaj deloma stara barva. V str. krilih in glavni niši je ohranjena prvotna dekorativna slikarija.

Tabernakelj sr. 17. stol. rezljan s figurami in stebri. Izredni kipi 4 evangelistov. Vratca in kupola iz 18. stol. Na strehi 2 angela, svečnik. V oknih še ostanki starih slikanih stekel - bučenšajb.

Sev.str. oltar sr.17.stol. zelo
lep. Juž. nekoliko mlajši, a ne ve-
lika razlika s staro sliko zadnje ve-
čerje. Prenovit ev se priporoča. rav
tako cela cerkev.

Prižnica 2.pol.17.stol. Na lepi
strehi kip angela, na balustradi
cerkveni očetje.

Staro V niži v sev.steni ladje kip
okno M.B. konec 14.stol.

Na slavoloku slika sv. Apolonije 17.
stol. Čeden, a primitiven tudi kor.

Iredna stavba in oprema, k.l4 ali zač
15.stol.

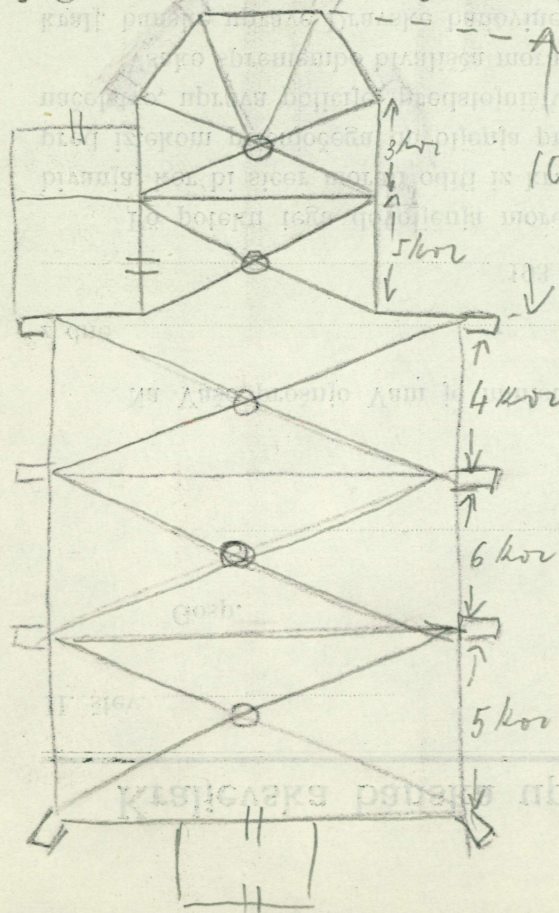
verjetno postanek stavbe.

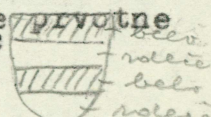
Pdstrešni venec in pritlični zidec ohranjena.

Stele, LXXX, 26.8.1932, str. 61-63.

Kip gotške Madone sedaj v celjskem muzeju je iz sv. Lenarta nad Kostriwnico.

Stele, CXX, 9.10.1945, str. 59.

Zvonik pozneje prizidan. Vse ostalo enotno. Zakristija ima pritlični gotski venec, pa verjetno le prizidek. Portal v zakristijo je šilast s posnetim prednjim robom. Svod v prezbiteriju rebrast križast z okroglimi sklepniki, prvi ob slavaloku ima gladek ščitek. Svod sloni na konzolah geom. precej razčlenjenih oblik, samo sev. vzh. ob zaključku kaže primitivno oblikovano bradato glavo. Troje str. oken v zaključku, dve str. enostavno trilistno zaključeni, srednje dvodelno s štirilistnim krogičjem in trilistnimi vrhovi str. delov. Vrnou obeh oken del bučenšajbne prvotne zasteklitve z vdolanima Levi: dvema grboma v barvastih steklih.

Desni: tri zlate zvezdice na plavem polju.

Oltar dobro renes. delo s številnimi kipi, novo polinromiran, deloma slabo, neokusno, se lušči itd. Iz 1. pol. 17. stol.

Tabernakelj iz 2. pol. 17. stol. Izredno delo.

Na stenah povsod sledovi stenske slikarije.

Slavolok šilast, z obojestr. posnetkom robu do 3 stranic 8kota.

V ladji se opaža neenakost globine travej.

Obok ladje križnat s tremi okroglimi sklepniki z rozetami.

"ebrela se opirajo na polstebre - služnike z visokimi bogato razčlenjenimi bazami, nimajo kapitelov.

Na sev. steni ob koru in večkrat dugod sledovi slikarije.

Blizu kora roke dvigajoče v molitvi, drug figuralen drubec blizu prižnice.

Tudi na juž. steni se kažejo ~~mnogi~~ maroge, ki kažejo ostanke slikarije. Event. tudi na oboku se vidi del fresk, predstavljajočih dve vrsti svetnikov, drugo nad rugo. Deli jih valovita gotška listnata ornamentika. Od zgornje vrste se vidijo samos spodnji deli izvršeni z zeleno, rdečo in rumeno barvo.

Od spodnje vrste so odrezane samo noge. Srednja figura je sv. Urh v ornatu z belo ribo v desni. Značilna je močno šilasta oblika mitre.

Kaže zeleno, rdečo, rumeno in belo barvo.

Leva figura je v rumeni suknji, ase ne vidi toliko, da bi bila določljiva.

Isto velja za desno v belo-rdeči - zeleni obleki. V desni drži bel predmet, pred trupom se vidi spodnji del rumene halice (škofovske?)

Juž. stran. oltar bogato delo srede 17. stol. Ušesasta ornamentika.

Sev. stran. oltar je iz srede 17. stol. pa sestavljen iz delov dveh oltarjev tega samega in nekega večjega, a po formah bogatejšega, ki mu pripada vrh atike z Bogom očetom in ornamentika kril.

Bogato ornamentirana prižnica s kipi 4 cerkvenih očetov in angela.

Glavni portal profiliran z globokim žlebom, šilast.

Zvonik prizidan.

Okrog in okrog pritlični venec.

Str. juž. portal profiliran z žlebom šilast.

Ohranjen tudi podstrešni venec.

Prezbiterij ima opornike.

Na juž. steni prezbiterija zunaj sledovi slike sv. trištota.

Slike znotraj gorbo slikane, na suh omet. V obrazu močno rdečkastorjave kon-
ture. Ozadje slik enostavno vinsko rdeče. Nad glavami pa vodoravni pas tal.
Slikarija iz sr.15.stol.

Stavba, radi celjskega grba v oknu izpred srede 15.stol.

Stele, CXVII, 11.9.1946, str. 68-71.

C.sv. Lenarta se omenja v Orbarium episcopatus Gurcensis anno 1561.

J.Orožen: Das Dekanat Rohitsch 1.1889, str.19.

Sie wird schon in der Zeit von 1160 bis 1170 urkundlich genannt. Sie war bis
1768 die pfarrkirche von Kostreiniz. Ihre erste Anlage wird eine romanische
gewesen sein und wird sie im 15. Jährh. gotisiert oder umbau worden sein.

Der Chor ist dreiseitig abgeschlossen, ist ohne Strebepfeiler. Das Rippen
gewölbe mit seinen Diensten ruht auf Halbsäulen. Die Chorfenster sind spitz-
bogig und kleeblattförmig, das mittlere derselben ist durch einen Pfosten
in zwei Teile geteilt und besteht das Masswerk derselben aus zwei Kleeblät-
tern und aus einem Vierpasse. In diesem Fenster sind zwei in Glas gemalte
Wappenschilder, das rechte mit zwei weissen Querbalken im rothen Fiede,
also das Sanecker und das andere mit drei goldenen Sternen im blauen Fiede -
das "ainburger Wapen, welche beide im Wappen der Grafen von Cilli vereinigt
erscheinen. Diese hier vorkommenden Wappen werden daher bedeuten, dass die
Grafen von Cilli, welche hier als Inhaber der Herrschaft Rohitsch Untertha-
nen besassen, die jetzige Kirche erbauen oder umbauen liessen.

Über dem Gotischen Triumphbogen waren im Bogenfelde nach aussen ein grosses
Crucifix mit Statuen zu beiden Seiten angebracht, die aber in ^{jüngster} Zeit
aus der Kirche verschwunden sind und dahin wieder rückgestellt werden sollten.
Das Schiff hat ein Rippengewölbe ruhend auf Halbsäulen und ist durch Stre-
bepfeiler gestützt. Die ehemals gotischen Fenster sind verbaut. Das Haupt
und das Seitenportal sind spitzbogig. Die Gesangsempore ist aus Holz erbaut.
Die Kirche ist im Chore 4 1/3 Klafter, im Schiffe aber 6 1/2 Klafter lang

und 4 1/3 klafter breit.(str. 219)

Der Kirche ist der Glockenturm mit seinem rundbogigen Portal vorgelegt.

Die 3 Alta're der Kirche, nämlich: S.Leonhardi im Chore, der rechte Seiten-

Altar s. Rosarii und der linke Coena Domini sind aus dem 16.Jahrh. Ein

3. Nebenaltar von S. Margarithae stand im Schiffe, wo jetzt die Kanzel angebracht ist.

Von den zwei Turmbocken ist die grosse lang gestreckt und schriftlos, die kleinere aber von 1780 aus der Giesserei des Martin Feltl in Graz in Graz.

Das Kirchengebäude war vor Jahren schon recht schadhaft geworden, wurde aber 1876 und 1877 wieder restauriert.

Der alte Friedhof ist schon lange aufgelassen, da ein neuer Friedhof in der Nähe der neuen Pfarrkirche errichtet wurde.

J.1716 erhielt der Fürstbischof von Seckau Graf Josef Lamberg folgende Kassine Fassion vom Kostrainizer Pfarrer Bartelmä Lerch: Specificatio Eccl. Parochialis S.Leonardi in Costreiniz(navaja besedilo)(str. 220-221)

Ign.Orožen: Das Dekanat Rohitsch, 1.1889, str.218-221.

Drevenik pod Bočem (Drewenig).

Filiala, posvečena sv.Lenartu.

Pravilno orientirana cerkev stoji v grapi južno Boča v n. v. 340 m.

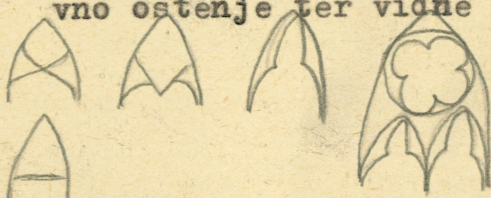
Viri in literatura: Ign. Orožen: Bistum und Diozese Lavant VII, Dekanat Rohitsch, Maribor 1889; Steletovi in Zadnikarjevi zapiski;

Cerkev sestavljajo: prizmatičen zvonik, pravokotna ladja, ožji in nižji 5/8 zaključeni presbiterij in na severu prizidana pritlična zakristija. Gradnja je kamentna, ometana; streha ladje sedlasta, škrljeva, deloma opečna, presbiterija in zakristije strešasti, škrljevi, zvonika 4-strana piramidasta opečna.

Zunanjščina: Zvonik je prizidek brez zidcev. V osnadi ima ppk portal v pp okviru ter 3 pp line, v južni steni pp lino v večjem ppu polju ter 3 pp line, sverna stena je brez lin. Enojne zvonove line so ppk. Ostala cerkev je enotne gotske gradnje iz ca 1400. Vso, z zakristijo vred, opasuje pristrešen talni zidec in kamenit podrezan venčni zidec. Zakristija venčnega zidca nima.

Ladja obstopajo 4 pari enkrat močno vstopajočih opornikov, pokritih z pultasto strešico. Zapadna dva sta postavljena poševno na ogal. Obteka jih talni zidec. Profil njihovega vstopa je } , profil strešice pa je } . V sredini južne stene je žlebasto profilirani, zašiljeni portal, posnetna ajdovo zrno. Nad portalom je viliko pp okno z poševnim kamenitim ostenjem, katerega zašiljeni vrh je zazidan. Na vsaki strani sta 2 manjši pp okni, katerih zapadno ima kamenito ostenje s posnetimi robom in zazidanim zašiljenim vrhom, vzhodno pa izgleda, da je naknadno. Severna ladjina stena je brez okna.

Presbiterij ima 2 zašiljeni, zgoraj zažidani okni v južni steni. Imata poševno ostenje ter vidne sledove krogovičja. V obeh poševnicah sta okni ter

imata ostanke originalnih stekel. Najlepše okno je v vzhodni steni. Je dvodelno, ki zgoraj ni zažidano ter ima ohranjene še originalne šipe od sredine okna navzdol. V sredini zažidanih krogovičij so nameščene male maltaste baročne angelske glavice.

Zakristija ima v vzhodni steni zelo visok portal, katerega loči zašiljeni del. Ima poševno ostenje in ga loči profilirana greda od pp vrat. Zapirajo ga železne vratice, obite z diagonalno in središčno križajočimi se pasovi, končujočimi v nekake prste.

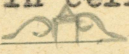
Sicer na zunajščini ni kaj posebnega, razen da se na južni steni presbiterija vidijo sledovi slikarije ter tudi na vzhodnem od opornikov.

Notranjščina: Zvonica ima cementen tlak in križni obok. Glavni portal je zašiljen, profiliran palica-žleb-palica ter spodaj prirezan. Za 2 stopnici nižja ladja ima cementen tlak. Lesena empora počiva na 2 kvadratnih tramih z akantasto okrašenimi kapiteli in preprostimi akantastimi volutami. Ograjo tvorijo izrezane deske, ki fungirajo kot stebriči.

Ladjine stene členijo 4 pari okroglih služnikov z visokimi bazami in 5/8 podstavki, iz katerih neposredno rastejo rebra močno konkavnega profila. Banja je rahlo zašiljena. Rebra se križajo, tvoreč prečne pravokotnike, katere ločujeta enaki, rebrasti oprog. Sklepniki so rozete. Slavolok je nizek, ozek, zašiljen, obojestransko posnet do 5/8 prereza. Presbiterijev obok počiva na konsolah v obliki profiliranih piramid, ena pa predstavlja brkato in bradato glavo.

Rebra so so žlebasto posneta . Obočna polja je križana, zaključek pa je 5/8. Sklepnika sta okrogla, onega pri slavoloku krasin prazen grb.

Na desno je zašiljen stenski sakrarij, na levo pa vodi zašiljen portal, posnet na ajdovo zrno, v zakristijo. Ta ima cementen tlak in banjasti obok. Na stropu in stenah presbiterija so vidni sledovi fresk, ki so na obeh stenah ladje (na severni je nekak prizor iz pasijona, na južni sv. Lovrenca, nek i škof Jurij v borbi z zmajem) deloma figuralno določni. Vse cerkev je treba preiskati, ker je bila gotovo v celoti poslikana, kar omenja tudi Santonino. Freske so po koloritu in stilu sodeč iz ca 1400. V bifornem oknu presbiterijeve zaključnice so še ohranjena lečasta stekla, na katere dveh sta grba Celja in Žovneka (2 prečna rdeča pasova).

Oprava: Glavni oltar je lep primer zlatega oltarja iz 1. pol. 17. stol. Menza je bp, krasen pa je tabernakelj 5/8 tlorisa s stebriči, okrašenimi z hrustančevjem ter enakima ušesoma s 4 evangelisti. Če istočasno z oltarjem, vratca in baldahin pa so iz 18. stol. Predella stopa pravokotna v prostor in je okrašena z glavicami z draperijskimi obesi, na stran pa se močno razvija s pomočjo nekakih volut. Nastavek nosita stebra, spodaj okrašena z angelsko glavo in draperijo, zgoraj pa z ovitoreliefno vinsko trto z grozdi. Golšasta greda nosi ravna krila. Atiko nosita slopa, okrašena z glavicama z obešeno draperijo in košaricama na glavi, sledi greda z ravnima kriloma ter cvetno vazo v sredini. Nastavkovi ušesi z nišama imata posebni gredi in čeli, sestavljeni iz 2 volut in osrednjega podstavka z kroglo na vrhu. Atično ušesi imata obliko fraktona. Vse 4 oltarne niše, od teh ena v atiki, so ppk. Nastavkove krasi pa robu pas sestavljenih iz radialno postavljenih lističev. Figure so v atiki MB z otrokom, stoječa na mesecu, v nastavku pa Stefan, Lenart z ujetnikom in Lovrenc. Ostenja niš so še okrašena z prvotno dekorativno slikarijo v obliki renesančnega akanta in vitičevja. Sicer pa je oltar preslikan, čeprav se mestoma vidijo sledovi stare slikarije. Oltar je iz 1. pol. ali kvečjemu sredine 17. stol.

Na njegovem ogredju stoji neznana svetnica, medtem ko druga manjka, ki sta naknadno natakneni na oltar. Levi oltar ima prizmatično menzo, pravokotno v prostor razvito predelo z volutama na stran. Nastavek nosita stebra, okrašena s hrustančevjem, maskama in fruktoni, katerih kapitule tvorijo glavice s fruktoni, ter ravna golšasta greda. Ušesi tvori halugasti akant, od katerega visi sadje. Tridelno atiko nosita 2 okrašena stabra in golšasta greda, ušesa so akantasta, čelo pa tvori halugasti akant, ki se previja tako, da tvori v sredini okroglo polje z doprsnim BO, zaključuje pa ga cvetna vaza. V sredini nastavka je slika ppl, opl, lepljena na les, ki predstavlja Roženvenška MB, ob strani sta kipa Jakoba in Roka, v atiki je v sredinji niši Marija 7 žalosti, v stranskih školjkasto zaključenih nišah pa 2 nedoločeni svetnici. Na ogredju so 3 angelske glavice. Kanonske tablice so iz 18. stol. Oltar je zelo bogato delo iz sredine 17. stol.

Desni oltar ima širšo, pravokotno v prostor stopajočo predebo, toda brez volutastih zaključkov. Nastavek nosita stebra, okrašena s halugastim akantom ter golšasta greda z ravnima kriloma. Ušesi sta lepo razviti, hrustančasti. Atika ima 2 stebra okrašena s šadnima obesoma, golšasto gredo, ob strani pa ppk niši in hrustančastima ušesa. Zaključuje jo skromni akantasti hrustanec. V sredini nastavka je slika pp, opl, prilepljena na les. Predstavlja Žadnjo večerjo, ob strani pa sta v školjkasto zaključenih nišah kipa Jakoba in Andreja. V atiki je v pdp niši z pravokotno odrezanima gornjimaxxg ogaloma sv. Trojica, ob strani pa kipa Franca Asiškega in Luke. Po Oltarju je raztresenih več angelskih glav. ~~Kanon~~Kanon-talbilce so iz 18. stol. Oltar je nekoliko mlajši od ostelih dveh, vendar je iz 3. šetrtnine 17. stol. Sliki v obeh oltarijih sta očitvidno preslikani ter sta potrabni prenovitve. Obedve sta zanimivo komponirani.

Pržnica je iz 2. pol. 17. stol. Je 5/8~~zaključena~~ tlorisa z uvitimi stebri ovitimi z halugastim akantom ter ima v ppk nišah s školjkastimi zaključki 4 cerkvene očete. Lepa je tudi njena streha, ki je popolen oktogen, katerega

kupolo krase 4 volute, krona pa angel.

Orglje so preproste, v sredini dvignjene, okrašene z akantom in školjkastimi volutami ter kažejo na 2.pol. 18. stol.

Oprema: V stranski ppk niši poleg desnega oltarja je stala nekoč gotska Marija, ki je sedaj v mestnem muzeju v Celju. Kip je iz konca 14. stol. Ima zelo izrazito S-črto. Marija je oblečena v plašč, ki se v dekorativnih gubah zliva z desne roke in leve rame. Na desnici drži Marija sedeče, belo oblečeno dete Jezusa; V levici pa je verjetno jabolko, na katerega polaga Jezus levico, desnico pa moli naprej in je v njej verjetno nekaj držal. Nege ima prekrižane. Marija je imela na glavi pokrivalo, verjetno del plašča, ki se je na čelu fine nabiralo ter se družilo s plaščem. Na slavaloku visi ppk, opl, slika Apolonije iz 2. pol. 17. stol. Školjkasti kropilniki so bp. Večna luč je rokokojška. Zakristijske vratice so še originalne. V zakristiji je kip neznane svetnice z ogredja glavnega oltarja, ki pa je močno uničen. Verjetno predstavlja Marjeto, ker stoji na neki živali mogoče zmaju.

Zvonik: Je bp in brez zvonov. V njem so 4 leseni svečniki iz 18. stol.

Podstrešje: Cerkev je enotne gradnje, zvonik pa je prizidek iz 17. ali 18. stol., koso predelali tudi okna.

Resume: Cerkev je nastala kot celjska ustanova proti koncu 14. stol., ter je enotne gradnje. Zvonik je prizidek iz 17/18. stol., ko so bila predelana tudi okna. Zadnjič je bila pošteno obnovoljena l. 1876/77.

Okolica: Južno cerkve preko poti na mestu oreha so vidni ostanki nekdanjega župnišča, ki je tukaj stalo do l. 1768., ko se je sedež fare prenesel v

Kostrivnico. Vikariat pri njej so ustanovili v 15. stol. Frein^esteini lastniki Polskave, l. 1545. pa se tukaj že omenja fara. Okoli cerkve je bilo nekoč tudi pokopališče, kjer se je zadnjič pokopalo l. 1830.

Konservatorske opombe: Cerkev je v redu vzdrževana.

Ostalo: Na griču severno cerkve so sledovi gradu Dor, katerega kamenje se večinoma pobrali okoliški kmetje. Ma tem mestu raste sedaj velik gozd.

Opombe: Na južnem pobočju Boča stoji kapela običajnega tipa z kipom Mikla ^{va} in 2 angelčkov, ki so baročno delo bljšega porekla, toda z predaj uničene polihromacijo.

J. Curk: Celjska topografija (Šentjur), rkp. str.15-17. (zapiski 1960).